

Textové přílohy

Ladislav Kantor

Generace (Životopis)

*Jsme na půl děti,
a na půl dospělí
Smějeme se jenom,
když v tom nelítáme sami.*

*Jsme na půl děti,
a na půl dospělí
Smějeme se jenom,
když v tom nelítáme sami.*

*Jsme na půl blázni,
a na půl dospělí.
Honíme vzdušné zámky
kdesi pod hvězdami.*

*Jsme pořád děti,
čas se nám promění
na spousty minut,
co zaberou nám fámy.*

*Kdo je nám blízký, ten možná ocení,
že se chcem vyhnout cestám,
který jsou všem známy.*

*Kdo je nám blízký, ten možná ocení,
že se chcem vyhnout cestám,
který jsou všem známý.*

*Jsme na půl blázni,
z toho jak zpocení
Honíme vzdušné zámky
kdesi pod hvězdami.*

*Jsme možná blázni,
žijeme v domnění,
že kdo nám dává šanci,
mrhá hodinami.*

*To, co je blízko,
to se tak necení.
Lítáme na houpačkách snů
a cpem se vidinami.*

*Jsme na půl blázni,
a na půl ztracení,
lítáme od zdi ke zdi,
jak se nám to zjeví.*

*Jsme na půl blázni,
žijeme v domnění,
že kdo nám dává šanci,
mrhá hodinami.*

*Jsme na půl děti,
když hloupě zmatení,
lítáme od zdi ke zdi,
jak se nám co zjeví.*

*Jsme na půl blázni,
nevhodně zrození,
Když svý sny živíme*

*Už jenom výmluvami.
Jsme na půl děti,
i když dobře živený.
Na cosi čekáme,
a co chcem nikdo neví...*

*Jsme na půl děti,
a na půl dospělí...*

(C&K Vocal. *Generace*. LP, vinyl. Praha: Supraphon, 1977.)

Ladislav Kantor

O věcech prvních a věcech posledních

Nahý rodíme se blázni

a nahý umíráme.

Žijem ve smíchu i v bázni.

Se vším se vyrovnáme.

Nahý rodíme se blázni.

Nahý nás kolíbají.

A v sněhobílých rouškách

do řad nás ukládají.

Nahý rodíme se blázni

a nahý pak skončíme.

Tonem ve zmatku i v kázni.

Za všechno zaplatíme.

Nahý rodíme se blázni.

Nahý nás pohřbívají.

V černých rubáších smutku

do řad nás ukládají.

Nahý rodíme se blázni.

Nahý nás pohřbívají.

Někdo už v dálce pláče,

jiní se usmívají.

Nahý rodíme se blázni.

Žijeme na houpačce.

Stejný k nerozeznání,

jen jméno na visačce.

A to mezi tím je jenom let a pád.

A to mezi tím je jenom let a pád.

A to mezi tím je věčný let a pád.

A to mezi tím je věčný let a pád.

Hra, kdo bude šťastnější

Návrat do dětských her

Let nocí temnější

Do krajin krásnějších

Nahý rodíme se blázni

a nahý umíráme.

Jsme zbabělí i rázní.

Se vším se vyrovnáme.

Nahý rodíme se blázni,

stejní k nerozeznání.

A nahý umíráme,

stejní k nerozeznání.

(C&K Vocal. *Cesta svědomí*. Kompilace 2CD se čtyřmi dříve nevydanými skladbami.
Praha: Supraphon, 2005.)

Ladislav Kantor

Roboti

Jdou s náma roboti dávno, kráčí zemí s námi.

Jdou s náma roboti prázdných rán propítejch večerů.

Jdou s náma roboti stínů blíž pohanských symbolům.

Jdou s náma roboti vzdálených egyptských pyramid.

Jdou s náma roboti víry, že nám jednou naprší.

Jdou s náma roboti rána, kdy seschnem až do moří.

Jdou s náma roboti válek dávných i příštích.

Jdou s náma roboti lásek tvých prvních i posledních.

Znám svýho robota jménem,

mám svýho robota rád,

znám svýho robota jménem,

mám ho jen na inzerát.

Jdou s náma roboti dávno, kráčí zemí s námi.

Jdou s náma roboti prázdných rán propítejch večerů.

Jdou s náma roboti stínů blíž pohanským symbolům.

Jdou s náma roboti vzdálených egyptských pyramid.

Jdou s náma roboti stínů dálkou psanejch závětí.

Jdou s náma roboti krbů kdejaký hospody.

Jdou s náma roboti knížek příštích Starejch pověstí.

Jdou s náma roboti blábolů vědeckých povídek.

Znám svýho robota jménem,

mám svýho robota rád,

můj robot snídá jenom mazut,

zejtra dělá doktorát.

Jdou s náma roboti stínů zepředu i zezadu.

Jdou s náma roboti dívek nalic i naruby.

Jdou s náma roboti klíčů narvanejch ledniček.

*Jdou s náma roboti hořkech zpráv růžovejch frázi.
Jdou s náma roboti slávy dávno prázdnějch sálů.
Jdou s náma roboti stínů hvězd, co už maj narváno.
Jdou s náma roboti vábení milostnejch předeher.
Jdou s náma roboti bílejch snů vychladlejch postelí.*

*Znám svýho robota jménem,
mám ho tak upřímně rád,
můj robot už se mnou snídá,
dál denně mě dojíká.*

Znám ho jménem.

(C&K Vocal. *Roboti / Výčítky*. SP, vinyl. Praha: Supraphon, 1984.)

Ladislav Kantor

Óda na konec betonové revoluce

I. Prolog – Slova / Obhajoba

*Mluvil k nim tiše a dlouho
a nic se ani nepohnulo.*

*Mluvil jsem tiše a dlouho
a nic se ani nepohnulo.*

*Dlouho jen tiše naléhal
a pořád se nic nepohnulo.*

*Dlouho jsem tiše naléhal
a pořád se nic nepohnulo.*

*Naléhal, vysvětloval
a vůbec nic se nepohnulo.
Potom jsem na ně začal rvát,
stejně se nic nepohnulo.*

*/: A nikdo nic nevnímá,
jen jejich pohled cítím.
I kdybych stokrát lhal,
ty tváře nerozsvítím. :/*

*Chodili zemí nazdařbůh,
na ruku měli rukavice
a hladili v nich holubice
v sádrovém provedení.*

*Chodili léta poslepu,
tak vycházeli na ulice,
ač svítila jim večernice
na toto představení.*

*Měli ještě leccos rádi,
sypali patník u dálnice.
Skončila betonová revoluce
a tráva je na vymřeni.*

*Zpívali jenom na dvou tónech.
Své písně nikdy nedohráli.
A pak se tomu všichni smáli.
Byl to čas nejsmutnější.*

II. Epilog – Až vymyslíme slunce svít...

*/: Tam vymysleli slunce svít
a nejchytřejší z nich zatemnění.
Pak zamkli a šli zatemnit
a usínali unavení: /*

*Všechno už dávno věděli.
Měli vědecká pojednání
i o ženách, žití a umírání,
Tím byli nejslavnější.*

*Ve městech měli velký dům,
tam svoje děti shromáždili.
Když už se jim tak narodily,
přes četná opatření.*

*Tak jim šli aspoň ukázat
muzeum lesů, vod a strání,
kde předvedou jim na počkání
to, co už dávno není.*

*A díky vědcům nesmrtelní
pak velkou bombou ochránili
ten svět, co právě vymysleli.
Byl to čin nejskvělejší.*

*/: Tam vymysleli slunce svit
a nejchytřejší z nich zatmění.
Pak zamkli a šli zatemnit
a usínali unavení: /*

*Chodili zemí nazdařbůh,
na rukou měli rukavice
a hladili v nich holubice
v sádrovém provedení.*

*Chodili léta poslepu.
Tak vycházeli na ulice,
ač svítila jim večernice
na toto představení.*

*A blázni psali do větru
podivně krásné romány.
Snad ze strachu byly napsány.
Nikdo je nečte a nic se nezmění.*

*Protože ti, co je jich vždycky víc,
čtou katalogy a jízdní řády.
Sledují módu a hitparády
a jsou ze všech nejšťastnější
/: jsou ze všech nejšťastnější: /*

*/: Až vymyslíme slunce svit
a nejchytřejší z nás zatmění,
pak zamknem, půjdeme zatemnit
a usínáme unavení. : /*

(C&K Vocal. *Cesta svědomí*. Kompilace 2CD se čtyřmi dříve nevydanými skladbami.
Praha: Supraphon, 2005.)

Ladislav Kantor

Cesta světla

Víra

jak zasněžená mýtem...

Víra

jak kodex dokořán...

Z kánonů:

Víra – do větru psaná báseň

o touze na kahánku – a svatých opodál.

Nevidíš je?

Vzpínáš se a pochybuješ,

jak vládneš svým dětem nezkroceným

– jen vírou,

nebo křtem nalomených?

Vírou?

Je to JEN VÍROU?

– chceš za každou cenu ságu

nehybnost sarkofágu...

co tvůj bič – otčenáš?

Kde je ten RÁJ...?

Chvíle, která je to chvíle

chvíle, v které kříž svítí bíle...

Víra, že cesta vede k cíli

v jediné šťastné chvíli,

to je ten věčný RÁJ?

A potom přijde:

chvíle – vyhřezlá z dnů jak válka,

cest do Mekky a zpátky

a nesmrtelných gest.

Je to jenom chvíle:

dny u stromu nářků,

kdy hledáš cestu domů,

sta pochyb v horečkách...

Je to ten RÁJ?

Kam to zvou

– kněze i psychopaty,

kam to zvou?

Kam to zvou

– smrt stojí mezi vraty,

za něhou...

Ruletou

– zrozeným za potraty

koupenou...

Co to čtou

– škváry i samizdaty

podjednou...

Zvou do pekel

– a s nima všichni svatý

zvou do pekel

– laici na slovo vzatý

zvou do pekel

– jsou bledý a z čeho platí?

zvou do pekel

– kdo odvolá co uviděl

zvou do pekel

– kdo zapře otce poprvé

zvou do pekel

– kdo strachy ztratí řeč

zvou do pekel

– kdo spálí knihu knih

zvou do pekel

– prvních i posledních...

NE!

Zvou nás do rájů:

*nomádi narkomany...
zvou nás do rájů
hasiči pyromany...
zvou nás do rájů
na mandát nebeský many
– jak blázni se s blázny
o bláznech svých domlouvaj!*

*Lásko, lásko
dej nám sílu!
Sílu
žít v pochybách...*

*V reji zmatků snů a těl
slavici šaškům na dostřel
kdo měl paměť – ten zapomněl
kdo chtěl to říct – ten neuměl
kde je past – kde ideál
nový sen – plášť na karneval
Osud je někdo kdo nás znal
a kdo nás v pádu narovnal
Stále dál a stále dál
ať střílí děla na portál
ať bibli splní děti sběr
mistr světa je Ahasver*

*Kde jste kdo?
co se svobodou, kterou za vás
někdo jinej vystřílel!
Kde jste kdo?
a kdo vám svědomí vstříc
bezvědomí rozstřílel!*

Lásko,

dej nám sílu!

Sílu

žít v pochybách...

Kde je ten svět?

co s dechem milodarů

dochvástal se až na konec!

Kde je ten svět?

co s milým smíchem blbů

NE v ANO změnil za měsíc!

Zase zvou

– kněze i psychopaty

podjednou...

Zase zvou

– smrt stojí mezi vraty

za něhou...

Ruletou

zrozeným za potraty

zrazenou...

Zapálí

škváry i samizdaty

– najednou...

Zvou do rájů

– a s nima všichni svatý

Zvou do rájů

– laici na slovo vzatý

Zvou do rájů

– jsou bledý a z čeho platí?

Zvou do rájů

– kdo odvolá co uviděl

Zvou do rájů

– kdo zapře otce poprvé

Zvou do rájů

– kdo strachy ztratí řeč

Zvou do rájů

– kdo spálí knihu knih

Zvou do rájů

– prvních i posledních...

NE!

Zvou nás do pekel:

chudáci supermany...

zvou nás do pekel:

básníci grafomany...

zvou nás do pekel:

na mandát nebeský many

– jak blázni se s blázny

o bláznech svých domlouvaj!

Je ticho.

Zas jenom anděl zná zem Nikoho.

Ten věčnej šepot, z předtuchy křik.

Až do pádu hvězd. A za zády.

Kdo to tu znal? Kdo z nás ten osudný den,

slyšel spíš než slova – nářek NÁŘEK!

až nad propast...

Jdeme tam, a nebo zpátky?

Žijeme plytkej čas

kdy sliby jak chyby

a komu jsme napospas

svým věčným CO KDYBY

My zvětráme jako čaj

jak nic jako věci

nám tu medaili pak daj

za pac za dvě deci
My dojdeme na konec vět
i bez velký snahy
A zralí spíš na věnec
jdeme souhvězdím Vah
Žijeme přízemní časy
a kdekdo z nás mlčí
my nemáme hlas jen hlasy
co mluví za nás
Je dusno jako vzkaz
že náš čas na pochyby
míří na dogmatickej sraz
kde mlčí i ryby
My slepneme na poukaz
na ruletě s daty
a snobi si lámou vaz
za štos slovní vaty

Bohužel je náš Pánbu
princ bez hlavy co dává nám rady
Bohužel je ten Pánbu
ten pomatenej fanda do rozvodů
BOHUŽEL je náš svět
BOHUŽEL je náš byt – dvakrát dva...
BOHUŽEL je ten šašek
co baví nás jen od pasu níž...
popleta klaun co touží
dát nám navěky smích!
Ale:
BOHUŽEL sbírá mozky
co změknu po cukru štěstím
BOHUŽEL je zas nalitej
BOHUŽEL, bohužel...!!

*Zem je bílá.
A ústa v nebi.
Ve verších křídla.
A v klecích ptáci.
Je ještě brzy.
A plno vody.
Všechno je blízko.
Čas na pochyby.
Slyšíš!?*

(C&K Vocal. *Causa Krysař*. LP, vinyl. Praha: Supraphon, 1989.)